

Pogledi

Br. 63 mart/april 2011.

Akcija Corner Shop-a i USD-a
str. 4,5

Osmomartovsko takmičenje

str. 3

Malmö Open 2011
str. 8,9

Draginja - Dada Latinović

Bilten

Doma za odrasla invalidna lica

Pogledi

Adresa: Autoput 18; Zemun, tel.319-32-42
www.domzaosi.org.rs

ŽIRO-RAČUN: 840-676661-64

(sa naznakom za BILTEN)

Uprava za javna plaćanja pri
Ministarstvu finansija

Za izdavača: *Utjeha Šćekić*
Glavni i odgovorni urednik:

Lektor: *Ivana Zuber*

Tehnički urednik: *Ljubica Muzički*

Marketing: *Željko Dimitrijević*

Redakcija:

*Dušan Đurović, Đurđica Lazić, Momčilo
Ružičić, Saša Popović, Tanja Vojvodić,
Aleksandar Bojčević, Zorica Filipović,
Branko Milinković*

Spoljni saradnici:

Prim. dr Bogdanka Čabak

e-mail:

usd_zemun@yahoo.com
dominv@sezampro.yu

ŠTAMPA

“Pekograf”

ul. Vojni put 258 b, Zemun
tel. 314-91-66

Tiraž 300

LIČNA KARTA DOMA.

Dom za odrasla invalidna lica je ustanova socijalne zaštite, namenjena za trajni smeštaj odraslih (20-60 godina), telesno invalidnih lica. U Domu je smešteno 80 osoba, sa dijagnozama mišićne distrofije, cerebralne paralize, multipla skleroze, kvadriplegije, paraplegije i sl.

Dom je smešten u blizini K.B.C. Bežanijska Kosa, na periferiji grada Zemuna.

Adresa: Autoput broj 18, Zemun

Telefoni:

Udruženje stanara Doma

Tel/Faks 011/26-07-336 www.usd.rs

Socijalni radnik, psiholog, defektolog

Tel. 011/26-07-335

Računovodstvo Tel. 011/26-07-337

Doktor i ambulanta Tel. 011/26-07-338

MOJ POGLED

Utisak meseca

Period između dva broja biltena koji držite u rukama uvek je protkan raznim događajima, lepim i ružnim, bitnim i nebitnim. Izdvojiti jedne od drugih a ne baciti prašinu u oči čitaocu ili ne poljuljati njegovo dostojanstvo, prosto je nemoguće. U domu mi, vi, ali zajedno svi. Kakvi - takvi, ovakvi i onakvi. Prgavi i mazni, vredni i zabušanti, sporiji i brži, zahvalni i nezahvalni, duhoviti i namćori, drski i vaspitani. Svi pod jednim krovom, u dobru i u zlu. Ništa to nije neobično, samo treba jedni druge da prihvatimo i normalno živimo. Nekima to polazi za rukom, neki su na dobrom putu, a neki i dalje lete u oblacima. Utisak proteklog perioda za nekoga je sigurno tragedija koja se dogodila narodu Japana, dok za drugog to mogu da budu prekuvane makarone za ručak. Isto tako, vest dana je da je naša kreativna radionica proizvela i isporučila šest hiljada magneta, dok će neko deset dana pričati o tome kako uz sardinu nije dobio viljušku. Svako ima pravo na svoje viđenje događaja jer različitost imamo na svakom koraku - u državi, u porodici, na ulici, na utakmici, pa što ne bi i u našem domu. Ovog aprilskog vikenda nekome je utisak bio miting za prevremene izbore, a nekome beogradski maraton. Ljudi su toliko različiti u svakom pogledu da je glupo ispravljati krivu Drinu i time se opterećivati. Jednostavno, svako ima pravo na svoje misli i stavove, na svoj utisak. Prepoznati lepo u ružnom i obratno, velika je vrlina koja može da vam ulepša život samim tim, što ćete poštedeti sebe sekiracije. Davanje i praštanje osnova su zdravog i spokojnog života. Malicioznost, bes i zloba proističu iz nerada i prave od vas čoveka koji je okupiran samim sobom i ništa osim sebe i oko sebe ne primećuje. Bez obzira što sto ljudi ima i sto čudi, moramo prihvatiti jedni druge ne mrzeći se međusobno zbog različitosti. Ako nekome nećemo ili ne možemo da pomognemo, onda makar nemojmo da ga mrzimo. Zakopajte sve ratne sekire kojima vitlate iznad tuđih glava i biće vam mnogo lakše, čak da nekom i oprostite. Ako vam neko deset puta učini uslugu, a jednom vas odbije, nemojte da ga olajavate na sva usta. Svako ima pravo na loš dan, a pođite od toga da niste vi centar sveta i da u datom momentu možda postoji neko preči. Izgradite u sebi osećaj za strpljenje i bićete manje nervozni, a samim tim i zadovoljni. Tako i ja sakupljam svoje utiske, pa u moru informacija odbacujem one koje me smaraju i čine nervoznim i prihvatam one pozitivne. Tako u proteklom periodu moj utisak nisu bile ni svađe, ni mitinzi, ni štrajk glađu, ni prekuvane makarone. Moj utisak je nečiji trud, rad, umeće i požrtvovanost, a to su onih šest hiljada magneta.

Saša Popović - Pop

TAKMIČENJA POVODOM MEĐUNARODNOG DANA ŽENA

Veliko nam je zadovoljstvo da vas obavestimo o uspešno održanom takmičenju povodom stogodišnjice početka obeležavanja Međunarodnog dana žena i 91. - godine osnivanja prve organizacije osoba sa invaliditetom u Srbiji.

Organizator takmičenja bio je Savez za sport i rekreaciju invalida Beograda (SSRIB) u partnerstvu sa Društvom za sport i rekreaciju invalida opštine Zvezdara, a pod pokroviteljstvom Skupštine grada (Sekretarijat za sport i omladinu i Sekretarijat za socijalnu zaštitu) i Opštine Zvezdara. Takmičenje je održano u utorak, 08. marta 2011. god., u Sportskom centru "Olimp".

Na početku takmičenja odata je počast nedavno preminulom dr Ljubomiru Petroviću, jednom od osnivača Društva za sport i rekreaciju invalida opštine Zvezdara.

Specijalan gost i promoter takmičenja bila je Milena Reljin, višestruki Prvak Jugoslavije i Balkana u ritmičkoj gimnastici i petoplasirana na Olimpijskim igrama u Los Anđlesu 1984. godine.

Sve prisutne, svojim umećem, zadivili su članovi Džudo kluba "Olimp" koji su demonstrirali elemente džudoa za slepe, kao i Klub sedeće odbojke "Smeč" iz Beograda.

Takmičenje je zvanično otvorio Dušan Ignjatović, član izvršnog veća Skupštine opštine Zvezdara.

Na takmičenju su učestvovala sledeće organizacije : Humanitarna organizacija "Dečje srce", Društvo za mentalno nedovoljno razvijene osobe (DMNRO) opštine Stari grad, Škola učenika oštećenog sluha "Stefan Dečanski", DMNRO Zvezdara, Udruženje bubrežnih bolesnika "Renalis", Udruženje "Sve je moguće" i stanari Doma za odrasla invalidna lica u Zemunu, Škola učenika oštećenog sluha "Radivoj Popović", Dnevni boravak u Šekspirovoj, Škola učenika oštećenog vida "Veljko Ramadanović".

Oko 80 žena sa invaliditetom, raznih vrsta invalidnosti (oštećenje vida, oštećenje sluha, paraplegija, cerebralna i dečja paraliza, mentalno nedovoljno razvijena lica,...) imale su mogućnost da se nadmeću u 4 sportske discipline : pikado, boćanje, viseća kugla i pločice. Takmičenje je bilo revijalnog karaktera i imalo za cilj okupljanje što većeg broja sportistkinja sa invaliditetom. U disciplini pikado, pravo nastupa imali su i muškarci.

Najuspešniji takmičari po sportskim disciplinama bili su :

SPORTSKA DISCIPLINA	PLASMAN, ORGANIZACIJA
BOĆANJE	Kasandra Serafin, škola Radivoje Popović Jovana Bulatović, škola Veljko Ramadanović Vida Popov, škola Radivoje Popović
VISEĆA KUGLA	Milada Lazić, Udruženje "Sve je moguće" Nataša Bojanić, HU " Dečje srce " Dragana Vuksan, DMNRO Strari grad
BACANJE PLOČICA	Marija Vanjova, škola "Stefan Dečanski" Draginja Latinović, Udruženje "Sve je moguće" Cvetana Stanković, Udruženje "Renalis"
PIKADO	Goran Stjepanović, DMNRO Zvezdara Kasandra Serafin, škola Radivoje Popović Sandra Manojlović, škola "Stefan Dečanski"

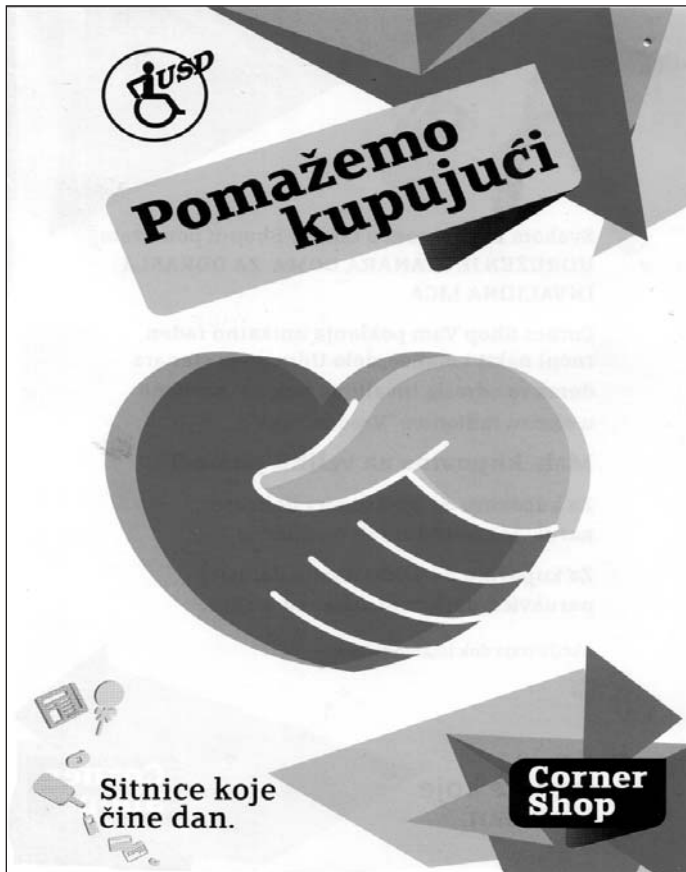

Nakon svečanog uručenja priznanja i poklona, druženje je nastavljeno uz prigodno poslužjenje koje nam je donirala picerija "Golub".

Stručna služba SSRIB : Aleksandar Vujičić

AKCIJA CORNER SHOP-a i USD-a

“Darujem-Dobijam - naše malo za veliko dobro”

radionici je bilo svega jedna petina naručenog. Na trenutak, usledila je panika, bez obzira na sve, svesni da je ovo zaista jedna nsvakidašnja akcija koja se retko ukazuje, svesni obima posla, a u isto vreme i provera koliko smo zista spremni za kolegijalnost, istrajnost, a po malo i odricanje nekih ustaljenih navika. Ivana Zuber je, u dogovoru sa predsednikom USD-a, prihvatila ovu porudžbinu kojom je koordiniralo Udruženje stanara Doma u sardnji sa Ustanovom.

I zaista u periodu od 31. marta do 15. aprila, sve u domu bilo je u znaku kreativne radionice. Veoma smo srećni i radili smo svakodnevno da bi ispunili dogovorene količine i rokove isporuke.

Akciji su se priključili: Dušice, Dada, Nada, Svilana, Željko, Ljuba, Zoki, Dule, Đukica, Ceca, obe Dragice, Ljilja, Zorica, Nena, Marija, Ana, Mira, Jaca, Milan i Dragan.

Našu kreativnu radionicu "Vredne ruke", 30. marta posetio je g-din Vladimir Čanak i saradnici iz Corner Shop-a, sa idejom da do 18. aprila, otkupe 6 hiljada predmeta koje nastaju u našoj radionici. Iskreno, bili smo pozitivno iznenađeni ali i uvereni da u našoj radionici zaista ima mnogo gotovih radova te da to nije, nikakav problem, međutim kada smo uradili popis, u

Ništa ne bismo uspeli da nije bilo nesebične pomoći i podrške naših prijatelja i zaposlenih u Ustanovi. Svako je želeo da da svoj doprinos koliko može: Mila Džanković sa prijateljima, Lidija Nedić sa sinovima, Ivana, Milanka, Goca, Utjeha, Anita, Marina iz Pazove, Lidija iz Udruženja "Sve je moguće", Marija i Boris prijatelji naše Antonije, Mila, Sara, naša komšinica Mara, tetka Vera, Zaga, Đura i mnogi drugi.

Proces izrade unikatnih radova i sam tok realizacije akcije bio je pod budnim okom medija, tih dana posetile su nas TV ekipe: Pink, Studio B, Avala a bilo je i reportaža štampanih medija Blica i Politike.

ŽELJKO DIMITRIJEVIĆ
predsednik Udruženja stanara doma

Akcija pod nazivom "Darujem-Dobijam - naše malo za veliko dobro", počela je za građane od 8. aprila u lancu prodavnica Corner Shopa. Svako ko je u tom periodu ostvario kupovinu veću od 500, odnosno 1000 dinara, dobio je odgovarajuću nagradu. Reč je o unikatnim i ručno rađenim predmetima - narukvice, minđuše i ogrlice od poludragog kamenja i fimo mase, oslikane majice, magnetići, predmeti od keramike, makrame, ali i knjige čiji su autori neki od stanara Doma.

Treba napomenuti da do sada radionica nije imala ovako velike porudžbine, a da je akcija veoma motivisala sve nas. Ovo je veliki podstrek, jer po prvi put imali smo mogućnost da od svog rada zaradimo sebi za džeparac a samim tim i priuštimo sebi neka zadovoljstva, to je zaista divan osećaj.

Neizmerno sam srećna i zadovoljna što je neko prepoznao naš talenat i pokazao da treba podržavati kreativnost i stvaralaštvo osoba sa invaliditetom jer ako radionica u kontinuitetu traje još od 2002. godine pa do danas, i trajaće još dugo, dugo, znači da to vredi, a g-din Čanak uvek je bio tu za sve naše akcije i u prethodnom periodu.

Još jednom hvala svim mojim drugarima ali i prijateljima i saradnicima, koji su verovali i veruju u nas i našu upornost.

Zorica Filipović

Svakom kupovinom u Corner Shop-u pomažete
**UDRUŽENJE STANARA DOMA ZA ODRASLA
INVALIDNA LICA.**

Corner Shop Vam poklanja unikatno rađen
ručni nakit i majice, delo Udruženja stanara
doma za odrasla invalidna lica, napravljene
u okviru radionice "Vredne ruke".

Mala kupovina za veliku pomoć!

Za kupovinu od **500** dinara dobijate
narukvice, minđuše ili magnetiće.

Za kupovinu od **1000** dinara dobijate
narukvice, ogrlice ili oslikane majice.

Akcija traje dok imamo zalihe.

Sitnice koje
čine dan.

Corner
Shop

IZMEĐU DVA BROJA

17.02-18.03.2011.

Udruženje stanara Doma u okviru svojih redovnih aktivnosti organizovalo je otvorene turnire u: dominama, 5. memorijalni turnir u remiju - Anđeliji Ilić, jambu, bacanju pločica i kviz "Asocijacija".

08.03.2011.

Udruženje stanara Doma je darovalo lepe poklone svojim članicama.

21.03.2011.

Za ŠK "Pogledi" je stiglo obaveštenje od Sekretarijata za sport i omladinu, da je delom podržan program Škole šaha za decu sa invaliditetom.

22.03.2011.

Udruženje "Sve je moguće" održalo je u Domu redovnu godišnju Skupštinu, na kojoj su prezentovane dosadašnje aktivnosti. Bio je prisutan veliki broj donatora, koji su voljni da i u narodnom periodu podrže aktivnosti Udruženja.

29.03.2011.

Udruženje stanara Doma održalo je redovnu godišnju Skupštinu.

31.03.2011.

U biblioteci Doma predsednik ŠK "Pogledi" Milan Brkljač održao je radni sastanak sa članovima šah kluba. Dogovoreno je da se tradicionalni Vaskršnji turnir održi 19. aprila a redovna godišnja Skupština dan kasnije.

18.-24.04.2011.

Članovi kreativne radionice "Vredne ruke" učestvovali su u šaranju drvenih Uskršnjih jaja za aukcijsku prodaju kao pomoć narodu Japana.

19.04.2011.

U Domu je održan tradicionalni Vaskršnji šahovski turnir sa oko 38 učesnika, članova ovog i drugih klubova i udruženja, kao i škola i ustanova za decu sa invaliditetom iz Beograda. Ovog puta najbolji je bio Boris Rodić, fide-majstor iz Beograda, drugo mesto osvojio je Kukić a

treće Vladislav Labus, koji su dobili i medalje, a nagrade su osvojili i Dušan Đurović kao najuspešnji stanar Doma i Luka Bulatović, učenik škole za slepe i slabovide "Veljko Ramadanović" kao najbolje plasirani omladinac.

20.04.2011.

Održana je redovna godišnja Skupština Kluba na kojoj su predstavljeni ostvareni rezultati i planovi narednih aktivnosti, a kao priznanje za pokazano razumevanje i pomoć u radu uručena su i priznanja-zahvalnice kolektivima i pojedincima, među kojima preduzeće "Eko-san" iz Beograda, Udruženje "Ruka-ruci" iz Sente, šahovski velemaistor Stefan Đurić i drugi.

22.04.2011.

Poznati svetski sportista sa invaliditetom Filip Ribijer iz Francuske, na poziv Sportskog saveza invalida Srbije i Kluba ekstremnih sportova (KES), gostovao je u našem Domu u

organizaciji Udruženja "Sve je moguće". Ovom prilikom organizovano je predavanje i druženje sa članovima udruženja sa Filipom i prijateljima. Cilj ovog predavanja bio je razmena iskustava i unapređenje inkluzije osoba sa invaliditetom sa ovim vidom sportskih aktivnosti koji je veoma popularan u svetu.

24.04.2011.

Povodom Vaskršnjih praznika grupa stanara se pričestila na Vaskrs.

Tokom aprila meseca USD je konkurisao kod Sekretarijata za socijalnu zaštitu za projekat "Likovna kolonija 2011", dok je ŠK "Pogledi" aplicirao sa projektom za Sentu "Šah podstiče inkluziju". Takođe USD je kod Ministarstva rada i socijalne politike konkurisao sa projektom "Radio-nice u prirodi". Rezultate očekujemo do polovine juna.

Zorica Filipović

Šta za mene znače aktivnosti Udruženja stanara Doma

Čeda baca pločice

Udruženje stanara Doma organizuje razna takmičenja.

Najuspešniji dobijaju nagrade kao i priznanja. Na turniru u pločicama i bacanju kugle, na kojima je bilo mnogo takmičara i ja sam učestvovao. Bilo mi je zanimljivo i prijatno u društvu sa ostalim učesnicima. Lepo vreme nam je dozvolilo da ova takmičenja održimo u dvorištu. Ova takmičenja se održavaju više puta godišnje, memorijalni turniri su jedanput godišnje, a ostali u okviru olimpijskih dana i Međunarodnog dana osoba sa invaliditetom. Želeo bih da se što češće održavaju ova i slična takmičenja.

Antić Čedomir Čeda

DOM VAN DOMA

26/27.02.2011.

Na poziv Turističke organizacije Beograda (TOB) kreativna radionica "Vredne ruke" je bila na sajmu turizma, gde smo promovisali stvaralaštvo osoba sa invaliditetom.

28.02.2011.

Na poziv NVO "Plava školjka" u Domu Sindikta smo promovisali stvaralaštvo osoba sa invaliditetom iz naše radionice.

04.03.2011.

Predstavnici USD-a i Sportsko-rekreativnog Udruženja "Sve je moguće" posetili su Karate klub "Nipopon" i učestvovali na sportskim aktivnostima u TC "Ušće".

08.03.2011.

U organizaciji USD-a 10 članica sa prijateljima iz firme Qadro Grafik, bilo je na koncertu Željka Samardžića u Beogradskoj Areni.

- Istoga dana na poziv Darka Ivića, predsednika Savetodavnog tela pri kabinetu Gradonačelnika Beograda i NVO "Koloseum", predsednik USD-a je u popodnevnom satima bio na proslavi organizovanoj za žene sa invaliditetom u restoranu "Jezero" na Adi Ciganliji. Pokrovitelj manifestacije je Ministarstvo rada i socijalne politike.

12/13.03.2011.

Radovi kreativne radionice "Vredne ruke" prodavani su na Sajmu kozmetike, u hali četiri, Beogradskog sajma. Štand nam je omogućio gospodin Kosta Maksimović, organizator Sajma i direktor Eko-disain studio Group.

23.03-01.04.2011.

U organizaciji Šahovskog Saveza Beograda u hotelu "Slavija" članovi ŠK "Pogledi" učestvovali su na "Prolećnom otvorenju 2011".

16.04.2011.

Grupa stanara bila je na koncertu Crvene jabuke u Sava centru.

17.04.2011.

Na poziv Saveza za sport i rekreaciju invalida Beograda učestvovali smo na 24. Beogradskom maratonu.

01.-29.04.2011.

Tokom aprila meseca NVO "Crveni Ljiljan" u saradnji sa Ustanovom i Fakultetom za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju, realizovao je projekat "U društvu zajedno". Cilj projekta bio je da se stanarima Doma omogući izlazak po izboru tri puta nedeljno. Svakom korisniku je bila obezbeđena pratnja koju čine studenti Fakulteta za specijalnu edukaciju i rehabilitaciju.

Zorica Filipović

Moj susret sa Milenom Reljin

Svake godine za nas žene sa invaliditetom održavaju se sportske igre u organizaciji Saveza za sport i rekreaciju Beograda. Ove godine je nas 5 žena iz Doma: Marija, Svetlana, Dada, Zorica, Milada i Ljilja otišlo da se takmiči sa ostalim ženama u sportskom centru Zvezdara. Bilo nas je puno u organizaciji koju svake godine vodi Aca iz Saveza, a među gostima je ove godine bila i Milena Reljin, što je meni bilo veoma drago, ipak je ona jedna od najboljih gimnastičarki naše lepe zemlje. Iako nisam osvojila nagradu, bilo mi je jako lepo i velika mi je čast što sam upoznala Milenu Reljin, koja sada vodi sport i rekreaciju, ne samo za žene bez invaliditeta, već se bori da se uključi što je više moguće žena sa invaliditetom.

Milena je jedna od retkih poznatih osoba koje sam ja upoznala a da se celo vreme sa nama družila bez pratnje, već kao da je ko svi mi. Šta bih napomenula, da me je oduševila kada se zaintresovala za naš Dom i kako živimo, te i da će nas jednoga dana sigurno posetiti jer joj je stalo da se što više osobe sa invaliditetom bave sportom i rekreacijom. I tako, svemu dođe kraj, pa i druženju sa njom, fotografisale smo se i pozdravile u nadi da će nas jednog dana posetiti!

Đurđica Đuka Lazić

”MALMO OPEN 2011”

Premašili smo sva očekivanja

Udruženje "Sve je moguće" već treću godinu za redom učestvuje, posle Paraolimpijskih igara na najvećoj sportskoj manifestaciji osoba sa invaliditetom "Malmo Open" u Švedskoj. Ovogodišnji susreti održani su u periodu od 11. do 13. februara, s tim što smo mi krenuli 10. na put, a vratili 15. februara, zbog redovnog leta Jatovog aviona koji nam je donirao karte. Samo putovanje, u oba smera, je ukupno proteklo u najboljem redu, jer smo imali dragoceno iskustvo od prethodna dva putovanja. Naša ekipa brojala je petnaest članova, od toga sedam takmičara, to jest osoba sa invaliditetom. Mada se udruženje "Sve je moguće", kako bi se reklo rodilo u ovoj Ustanovi, ove godine išle su samo dve osoba sa invaliditetom iz ove Ustanove što je i dobro, jer ne treba da se zatvaramo, blago rečeno "u zidove". Ostali su bili iz Vojvodine koji su u svakom pogledu opravdali poverenje. Za razliku od prethodnih, smeštaj je ove godine bio u "Comfort-hotelu", novootvorenom objektu, koji je - kako zbog blizine železnice, tako i uslovima, gde su sve sobe, ali i sve funkcije u njima, u osnovnom pogodne i za korisnike invalidskih kolica, kao i da je u okviru cene

određen broj drugih sadržaja (internet, kafa, čaj, sok, TV) stalno na raspolaganju gostima.

Što se tiče takmičarskog dela, zbog čega smo i otišli na ovako dalek put, postignuti su rezultati bolji od realno očekivanih, čak 8 (osam) medalja (1 srebrna i 7 bronzanih) - u stonom tenisu 7: Mitar Đokić srebrnu i bronzanu, Boris Stoiljković i Zoran Martinov po dve bronzane, Sanja

Mijatović bronzanu; i u boćanju, Galić Milovan bronzanu. Ovaj rezultat je tim veći ako se ima u vidu da su učesnici iz drugih zemalja uglavnom sa boljom opremom i uslovi- ma za pripreme daleko ispred naših, što ukazuje da bi na tom planu trebalo kontinuirano i sistematski raditi.

Izvan sportskih borilišta treba istaći da su u ime Udruženja, na zajedničkoj večeri koju organizator tradicionalno priređuje za predstavnike svih ekipa, prisustvo- vane Biljana Elez i Sanja Grubin; da su ostvareni zapaženi kontakti sa jednim brojem učesnika; tako je nastavljena saradnja sa organizacijom "Oaza" iz Sarajeva koja nagoveštava i konkretne vidove zajedničkih manifestacija i uzajamne posete, a obećavajuća je i može biti vrlo perspektivna i saradnja sa organizacijom iz grada Ostrava iz Češke, sa pozivom na posetu već u toku ove godine; dok ni u kom slučaju ne bi trebalo zaboravljati susrete sa našim prijateljima u ovom Gradu - Siniša Kedžo, ujedno i u organizaciji FIFH, zatim braćni par Snežana i Anto koji su nam pre tri i pol godine dali ideju i podršku da se pojavimo i takmičimo na Malmo OPEN i naš zemljak od Niš ili iz Niša, Mirko - sportski trener, čija je pomoć vrlo dragocena, pre svega za naše stonotenisere.

Posle takmičarskih uzbuđenja, došao je i dan opuštanja to jest šopinga pa su neki skoknuli i do Kopenhagena, Takođe, ove godine je Udruženje "Sve je moguće" priredilo skromnu prezentaciju, sa ciljem da se predstave aktivnosti kojima se bavimo, a sa naglaskom na Drinsku regatu, koja bi trebalo da postane tradicionalna i da svoj međunarodni karakter opravdava prisustvom sve većeg broja učesnika iz inostranstva - održana je u krugu članova i prijatelja iz Malmea, što sve ukazuje da bi se ovome trebalo posvetiti sa više pažnje u pripremi ali i naći načina da se što veći broj ekipa-učesnica upozna sa našim radom. Bila je tu i ove godine tradicionalna zajednička večera, koju Udruženje na kraju boravka priređuje u istom restoranu za članove ekipe i određen broj prijatelja i gostiju iz prethodno pomenutih saradničkih kontakata. Ovo jeste fina praksa, prilika i dodatnog međusobnog upoznavanja i zahvalnosti, u pitanju je restoran koji zbog specifičnosti usluga pruža dodatni vid iskustava.

Utorak je dan povratka, normalno pre toga doručak, odnosno švedski sto, a tu je i Siniša da nas isprati kao pravi domaćin. Svi smo zadovoljni međusobnom komunikacijom, tolerancijom i poštovanjem, neki nisu rezultatima ali šta ćete, život ide dalje.

U 16 i 30 slećemo na beogradski aerodrom Nikola Tesla, gde nas čeka ekipa radio televizije Srbije ali za dijasporu, tu je uvek skromni ali vredni Aleksandar Vujičić iz Saveza za sport i rekreaciju osoba sa invaliditetom Beograda, zatim mnogobrojni prijatelji i naravno, naš vozač Brka. Za razliku od prethodne dve godine ovaj put svi idemo u Dom, jedan od razloga je Milada, predsednica Udruženja koja je pred polazak u Malme dobila upalu pluća pa nije mogla biti sa nama. Tim gestom smo svi izrazili zahvalanost za njeno nesebično požrtvovanje oko našeg odlaska.

Dada i Zoka su nam spremile pasulj sa slaninom i rebarcima i ostale đakonije za dobrodošlicu.

Dušan Đurović

PREVENCIJA

Treći nastavak

TEST	GODINE ŽIVOTA	UČESTALOST
Krvni pritisak	18 i stariji	godišnje
Visina i težina	18 i stariji	godišnje
Holesterol	35 i stariji (muškarci) 45 i starije (žene)	svakih 3 godine ukoliko je nalaz normalan
Sluh	65 i stariji	periodično
Mamografija	40 i starije (žene)	godišnje
Papanikolau	18 i stariji (žene)	godišnje
Sigmoidoskopija	50 i stariji	svakih 3 do 5 godina
Pregled stolice na okultno krvarenje	50 i stariji	godišnje
Stomatološka kontrola	18 i stariji	godišnje
Pregled grudi	40 i stariji	godišnje
Gustina kostiju	65 i stariji	periodično

Postoji preporuka da se vakcinacija protiv tetanusa ponavlja svakih 10 godina, kao i da se osobe koje su u većem riziku od dobijanja gripa i upale pluća vakcinišu: protiv gripa jednom godišnje, a protiv upale pluća dva puta, prvi put i drugi put posle 5 godina. Preporučuje se vakcinisanje protiv hepatitisa B svim osobama koje nisu dobile tu vakcinu u detinjstvu.

Ostale preventivne mogućnosti se odnose na upotrebu aspirina kod osoba sa rizikom za srčana oboljenja, lekove za snižavanje nivoa holesterola kod osoba koje to nisu uspele da postignu dijetom i fizičkom aktivnošću, i na lekove koji povećavaju gustinu kostiju kod osoba koji za to imaju potrebu. Obzirom da zdravstvena stanja vezana za loše izabrane stilove života predstavljaju vodeće uzroke smrti, naponi preventivne medicine u cilju promene ponašanja, odnosno smanjenja rizičnog ponašanja, predstavljaju najvažniji faktor za produženje života.

Nastavak u sledećem broju.

Pripremila: Prim. dr Bogdanka Čabak

Ivona Dafi je stekla invaliditet u drugoj godini života, kada je dobila polio. Englesku književnost je diplomirala na Univerzitetu Mičigen. Radila je kao istraživač, konsultatkinja, menadžerka, držala govore i predavanja, ali je pre svega, bila žena sa ženskim osećanjima i osetljivošću za potrebe drugih žena.

Ova knjiga je nastala kao odgovor na te potrebe, a napravljena je na osnovu izjava žena sa invaliditetom koje su jednostavnim rečima prenosile svoja iskustva i stavove, a u cilju razbijanja stereotipa da žene sa invaliditetom ne mogu biti dobre majke, partnerke u braku, da su aseksualna bića i da moraju sputavati svoje seksualne nagone i emocije.

Tokom sedamdesetih godina XX veka, seksualna edukacija je bila i ostala vruća tema u Americi. Kako je interesovanje za sex, podstaknuto medijima, raslo i izazvalo velike polemike, tako je rasla i želja da saznamo što je moguće više o njemu. Najveća polemika se, ipak vodila oko seksualnog obrazovanja u školama. Da li se time uzurpiraju roditeljski prerogative? Ko je kvalifikovan da bude predavač? O čemu bi trebalo predavati? Može li se školski program uskladiti sa različitim religijskim nazorima studenata koji pohađaju časove? Ta pitanja se još uvek proučavaju, o njima se diskutuje i vode bitke u školskim okruzima, čak i sudovima širom zamlje, a mladi ljudi o seksu uče na način na koji su to činili oduvek - malo tu, malo tamo, formirajući prilično tačnu, iako nepotpunu celinu. Sol Godom ističe da su osobe sa invaliditetom u većoj meri izložene seksualnom iskorištavanju u zavisnosti od toga u kojoj meri ih drže u neznanju o seksualnom izražavanju. Upravo to se i dogodilo dvema ispitanicama. Na pitanja da li su prve informacije o seksu koje su stekle bile ispravne, četrdeset dve žene su odgovorile da su najvećim delom bile ispravne, devetnaest da je sve, a njih deset da je tek ponešto od toga bilo tačno. Mogućnosti da prijatelji, roditelji, braća i sestre ili čak knjige ne moraju uvek biti najbolji izvor informacija, potvrđuje Dejt, govorni pedagog iz Masačusetsa, koja je rekla da ništa od onoga što je naučila nije bilo tačno i da joj je najpouzdaniji učitelj bio prvi ljubavnik. I Brajlig, četrdesetosmogodišnja urednica iz Mičigena, koja nije uspela da potpuno ispravi sve pogrešne informacije dok nije upisala kurs biologije na koledžu. Većina ih kaže da niko, pa ni doktori nisu pomogli da prihvate sopstvenu seksualnost, već su ih svi doživljavali kao aseksualne. Nešto malo više pomoći bilo je od strane prijatelja, koji su spremniji na sugestije i pružanje ohrabrenja. Pored svih nedostataka u različitim izvorima informacija o seksu, navodi se i nedostatak o društvenom aspektu sexa. Odgovarajući na pitanje da li je iko ikad pokušao da napravi vezu između ženske seksualne edukacije i njihovog specifičnog fizičkog stanja, petnaest njih je odgovorilo da im je osoba od koje su dobijale

informacije ili rekla, ili podrazumevala da će sex biti nemoguć. Amer, koja ima amyotoniju congenitu, kaže da dok je bila u specijalnom odeljenju, nisu imali seksualno obrazovanje i nikad ih nisu pozivali kada bi ostali učenici iz škole imali projekciju filmova na tu temu i predavanja o tome da je sex za svakoga. Kada je čula za sex, nije sebe smatrala sposobnom da aktivno učestvuje. Mnoge ispitanice su ponovile slična iskustva, svodeći sve na to da nisu sposobne za sex jer imaju invaliditet, te da sex i brak neće biti deo njihovog života. Gore od nedostataka navode, pogrešne informacije koje se teško iskorenjuju u smislu ponašanja okoline prema ženama sa invaliditetom, njihovim potrebama i mogućnostima. U poslednjih deset godina, žene sve češće traže pomoć i savete od stručnjaka iz oblasti psihologije i seksualnog prilagođavanja osoba sa invaliditetom, kako bi olakšale sebi da prepoznaju sopstvenu seksualnost. Dvadeset jedna žena je rekla da nikad nisu naišle ni na kakav pokušaj da se informacije o seksu dovedu u vezu sa konkretnim stanjem žene sa invaliditetom. Iako je istina da su pre dvadeset pet ili trideset godina svi bili još uzdržaniji kada je reč o seksu, iskustvo mojih ispitanica pokazuje da se u rehabilitacionim krugovima, nažalost, malo promenilo, i dalje su razgovori o ovim temama veoma retki i svi su usmereni na pokušaj odgovaranja žena sa invaliditetom da uopšte razmišljaju o svojoj seksualnosti. Me Evans, domaćica iz Kalifornije koja ima paraplegiju od svoje četrdeset šeste godine kaže da je njena rehabilitacija sprovedena u univerzitetskoj bolnici, koju su smatrali jednim od sedam najboljih američkih centara za trening. Njeni seksualni osećaji bili su uništeni paraplegijom i bila je preplašena, jer šta činiti posle dvadeset šest godina dobrog seksa. U par navrata pokušala je da razgovara sa svojim lekarom i nailazila na odbijanja i odgovore koji su trebali da je skroz odvrte od teme seksualnosti u novonastaloj situaciji, sve dok nije jednog dana otišla kod psihijatra koji je shvatio problem i ulio joj nade i snage da se suoči sa situacijom i normalno nastavi da živi i taj segment svog života.

ТАКМИЧЕЊЕ ИНВАЛИДА

СПОРТСКО такмичење за особе са инвалидитетом, на којем је учествовало више од стотину такмичара, одржано је јуче у Спортском центру „Олимп“. Тиме је обележена стогодишњица Дана

жена и 91 година од оснивања Клуба особа са инвалидитетом.

Прво место у боћању освојио је Серафин Касандра, у категорији плочица победила је Марија Вањова, а у категорији висеће кугле Милица Лазић. У пикаду најбољи је био Горан Степановић.

Организатори овог такмичења су Београдски савез инвалида спорта и Друштво за спорт и рекреацију особа са инвалидитетом општине Звездара.

С. - Ј.

вечерње

НОВОСТИ

PONEDELJAK 4. APRIL 2011.

BEOGRAD

Radionica Doma za odrasla invalidna lica Unikati vrednih ruku

MARIJA NIKOLIĆ

Članovi kreativne radionice "Vredne ruke", u kojoj rade osobe sa invaliditetom smeštene u Dom za odrasla invalidna lica u Zemunu, dobili su priliku da naprave veću količinu unikatnih predmeta za lanac prodavnica "Korner šop" i da na taj način zarade novac. Porudžbina od 6.000 predmeta je motivisala članove radionice da daju sve od sebe i da naprave mala umetnička dela koja će biti podeljena kupcima.

Radionica je nastala pre četiri godine s ciljem da se licima koja žive u domu, a koji se sve vreme kreću pomoću kolica ulepša svakodnevnica i kako se ne bi osećali odbačenima i manje vrednima zbog svog invaliditeta. „Vredne ruke“ čini 15 članova koji, svakog dana podeljeni u dve male radionice pokazuju svoju kreativnost i talenat praveći magnete, ogrlice i minduše od poludragog kamenja, oslikavajući majice, bojeći keramiku i sl.

Članovi kreativne radionice "Vredne ruke" prave unikatni nakit od poludragog kamenja

Radionica je nastala pre četiri godine

Predsednik Udruženja stanara doma Željko Dimitrijević kaže da do sada radionica nije imala ovako velike porudžbine, kao ni priliku da proda odjednom veću količinu nakita.

- Ovo je veliki podstrek

za sve naše članove jer po prvi put imaju mogućnost da rade i zarade novac. Primećuje se da su srećni i motivisani jer imamo rokove za isporuku, tako da se svi zajedno trudimo da posao obavimo najbolje što

možemo u zadanom vremenu - kaže Dimitrijević.

Iako vezani za kolica, na licima stanara ovog doma vidi se nada i želja za životom. Posao shvataju kao uživanje koje će im po prvi put doneti i novčanu ko-

rist.

- Drago nam je što je neko prepoznao naš talenat i upornost i pružio nam priliku da zaradimo novac, jer niko od nas nigde ne radi. Priželjkujemo da nas ponovo neko angažuje i pruži priliku jer smo vrlo voljni da radimo. Pored ove radionice, u domu postoji i radionica "Uradi sam" za sklapanje nameštaja, pa pozivamo firme da nam pruže priliku i angažuju nas za neki posao - kaže Zorica Filipović, članica "Vrednih ruku".

U "Domu za odrasla invalidna lica" ne znaju za monotoniju jer se stanari trude da organizuju što više manifestacija i pokažu da imaju talenta. Krajem avgusta svake godine u domu se priređuje likovna kolonija koja je regionalnog karaktera, već 13 godina se održavaju Olimpijski dani u 11 disciplina, u decembru se obeležava Dan osoba sa invaliditetom, koji ima prateći program od nekoliko dana, a u okviru doma izlaze i novine koje priređuju sami stanari.

BLIC

СПОРТ ИНВАЛИДА Успех у Малмеу

Са „Малме опена“, после Параолимпијских игара, највеће манифестације за спортисте са инвалидитетом, српски такмичари се враћају са осам медаља, једном сребрном и седам бронзаних.

Ове године, у Малмеу се окупило више од 2.500 спортиста из 30 земаља, а у тој конкуренцији, такмичари удружења „Све је могуће“ из Београда, Зрењенина, Панчева и Житиста, били су једини из Србије.

Најуспешнији такмичар био је у стоном тенису Митар Ђокић (сребро и бронза), а поред њега, бронзе су освајали још Зоран Мартинов (две медаље), Борис Стоиљковић (две) и Сања Мијатовић такође у стоном тенису, као и Милован Галић у боћању. **С. Ж.**

СПОРТСКИ
Журнал

Дивац: Велики бренд Београда

„Маратон је потврдио да је један од великих брендова Београда. Овде су поред Београђана и људи из унутрашњости и иностранства. Презадовољни смо због овог празника спорта у Србији. Доста породица је дошло да учествује што је још један добар потез организатора, од хуманитарних трка преко полумаратона до маратона, тако да све иде ка томе да ће маратон бити све бољи и масовнији“, нагласио је председник Олимпијског комитета Србије Владе Дивац.

Да ли Вас је за време каријере у НБА пут нанео на неки од великих маратона у САД?

– Кад је Бостон у питању – не, али се једном поклопило да сам био у Њујорку за време њиховог маратона и могао сам да осетим колико је то велики догађај и колико значи том граду. Зато и Београд треба да буде поносан на свој маратон.

Какав сте утисак стекли о Рози Моти?

– Сјајна личност и велики шампион. Част је бити у њеном друштву. **А. М.**

☆ ПОЛИТИКА

СПОРТ ИНВАЛИДА СВЕЧАНОСТ У БЕОГРАДУ

Све је могуће уз мало добре воље

Одржана је редовна годишња Скупштина Удружења „Све је могуће“, а после радног дела представљени су остварени резултати, посебно прве на свету регате за особе са инвалидитетом, популаризација је боћања као параолимпијске дисциплине и успеси у Малмеу, на престижној смотри спортиста са инвалидитетом.

Том приликом председница

Удружења, Милада Лазић, урчила је признања организацијама, институцијама и појединцима за подршку и помоћ у раду, међу којима су Министарство омладине и спорта, општине Звездара, Земун, Бајина Башта, Градски секретаријат за спорт и омладину, Савез за спорт и рекреацију особа са инвалидитетом и многи други, а посебно признање је

добило Спортски журнал, за редовно праћење активности Удружења.

Посебно је одата пошта и издвојена су средства за помоћ народу Јапана, као знак захвалности за све што су помогли и чињенице да је њихов претходни амбасадор у нашој земљи, Тадаши Нагаи, био и још увек је члан Удружења „Све је могуће“. **В. В.**

Tebi, o tebi, zbog tebe za nas

Pokušavam da slikam u ogledalu zbog tebe ljubavi,
 ali kada se pogledam nakon toliko godina,
 lice je dobilo grublji izraz od onoga koje pamtiš, mada je toplina u očima i dalje ostala
 da ti pokaže svu moju unutrašnju lepotu,
 koju niko nije mogao promeniti jer u meni
 ima još mnogo ljubavi i zbog tebe srećo, radosti.

Grudi, koje su nekada onako drsko,
 u svom mladalačkom zanosu i jedrošći
 hrlile prema tebi da ih pomiluješ,
 i sada to isto žele, samo malo smirenije,
 zrelije, toplije, iskusnije, željne tvojih
 dodira i poljubaca,
 ne više onako nespretno, kao u mladosti.

Telo žudi da ti se preda,
 kosa, koju sam nekada prosipala po travi,
 i po nezaboravnom plavom sakou,
 i sada čeka tvoje šapate i dodire
 da stave u mene dubok trag tebe,
 tvoje muškosti, šarma,
 mirisa muškog parfema,
 da napokon upijem tvoje godine
 u svaku svoju poru, svaki deo mene,
 da završimo započeto, da se stopimo sada,
 Puni iskustva, želje i strasti
 bez onih nesposobnosti.

Da nije te proklete daljine među nama,
 i srca raspevanog u svojoj tuzi,
 što noćima komponuje, najtuzniji zov ljubavi,
 meni prostruji dušom, samoj na jastuku,
 naše željno zbližavanje, milovanje, tepanje, da onako blaženi posle
 svih drhtaja i uzdisaja,
 zaspemo jedno pored drugoga
 sanjajući o novom danu koji bi
 doneo još lepše trenutke blaženstva
 i nežnosti!

Đurđica Lazić - Đuka

A F O R I Z M I

1. Navucite osmeh na lice, lepše vam stoji - od maske.
2. Nekad sam stajao kad nisam bio dobar a danas stojim - za svoje dobro.
3. Iza dobrog pušača, ipak nešto ostane - lula i upaljač.
4. Zakon nam je važan - zbog rupa.
5. Okovi su dobri po zdravlje - očeliče čoveka.
6. Ne guraj glavu svuda, negde će da bude - suvišna.
7. Oni koji se uvlače, moraju da znaju - dokle mogu da idu.
8. Ko rano rani, kasnije je - pospan.
9. Nas ne mogu pokrasti - ne izlazimo na izbore.
10. Žene se ulepšavaju, jer je kod muškaraca čulo vida - razvijenije od pameti.
11. Lepo je bilo šetati po Avali - dok nam se dizao Toranj.
12. Žene su kao novčanice, što su više u upotrebi - manje vrede.

Pripremio: Momčilo Ružičić

OKRŠAJ KOD O.K. KONTEJNERA

Svašta sam u životu i video i čuo za ovih pola veka, ali pre desetak dana sam bio svedok jedne nesvakidašnje rasprave u beogradskom naselju Medaković. Naime, vraćajući se iz posete drugaru začuo sam na parking u neku raspravu i osvrnuo se nazad, ugledavši dva tamnoputa muškarca pored obližnjeg kontejnera za smeće, kako se svađaju i galame mlatarajući rukama. Guranje, koškanje... malo je falilo da dođe i do tuče. U momentu proradi neki Robin Hud u meni jer mi se učini da je jači napao slabijeg, ali sam kasnije video da nije stvar u tome i da je dobro što se nisam umešao. Priđem ti ja malo bliže da vidim o čemu se radi, kad oni se otimaju o neku staru kvarcnu grejalicu koju je neko bacio u smeće. Logično je pretpostaviti da je bila neispravna čim se tu našla, ali borba za nađeni predmet je uzimala maha a

narod je počeo da se okuplja oko improvizovanog ringa. Okršaj kod O.K. kontejnera odvijao se na balkanski način, bez Vajata Erpa i Doka Holideja, kao i bez revolvera i šesira. I tako su njih dvojica u otimanju pokidali kabal, polomivši i ono malo što je na njoj bilo ispravno. Epilog je da su na kraju, ipak, smirili svoje uzavrele strasti i grejalicu je poneo samo jedan od njih, smeškajući se zadovoljno. Neki dogovor je ipak pao i prekinuo žučnu i za posmatrače nerazumljivu raspravu na ciganskom (čitaj po zakonu: romskom) jeziku.

Možda će kontejneri u gradovima uskoro osvanuti sa ispisanim imenima vlasnika istih, tako da ćete imati priliku da birate gde da bacite smeće u skladu sa imenom koje vam se dopada. Ako vam se učini da je kontejner po imenu Milovan zaslužio da proguta vašu kesu, pre nego onaj na kojem piše Naser, vi tako i uradite. Ali ne budite uvek pristrasni. Glupo bi bilo da stalno ubacujete smeće u

kontejner sa imenom momka kojeg ste najviše voleli. Šarajte malo narednih dana da svi dobiju ravnomerno, pa red je. Sve je to normalno, čak i u bogatim zemljama ima gladnih, ali ne baš ovoliko. Problem je što je kod nas broj kontejnera daleko manji od broja konzumenata njihovog sadržaja, tako da će biti veoma teško naći kontejner u ekstra zoni koji još uvek nema svoje ime i koji može nekome produžiti život. Džaba nekome ako nađe bezimeni kontejner u nekom sirotinjskom naselju, oni se tamo

napune tek za mesec dana. Treba osvojiti limene kante na Dedinju, Senjaku i topčiderskom brdu, gde sve vrvi i preliva sa strane, tamo gde je prava gozba od smeća. Možda zvuči čudno, ali to nije lako. Ta mesta su odavno zauzeta i ako želite da se zasladite buržujskim otpadom sa tih lokacija možete samo da dobijete batine. Tako je vero-

vatno i došlo do svađe u Medakoviću. Neznamac je upao na tuđu teritoriju i hteo da se ogrebe za kvarcnu grejalicu. E, ne može prijatelju moj 'leba bez motike tek tako! Zato se na kraju i povukao, ne odneviši plen koji mu, realno, nije ni pripadao. I najzad, ako vas nekada tata, mama ili žena teraju da pojedete nešto iz frižidera da se ne bi bacilo, vi se setite ove priče. Nemojte da vaš stomak bude dežurni kontejner i da raste kao kvasac samo da bi nekome ispunili želju. Bolje vam je i da slažete da ste sve to pojeli, nego da se zadavite kao ćurka, puneći poslednje crevce. Lepo to uvijte i odnesite dole pored kante jer ćete učiniti dobro delo. Vama će se smanjiti holesterol a nekome će creva prestati da krče. I ne zaboravite, ne ubacujte samo u kontejner koji nosi najlepše ime. Tako bi vaš favorit imao više nego što mu treba. Šarajte malo, da svi dobiju ravnomerno.

Saša Popović - Pop

UKRŠTENE REČI

Rešenje ukrštenih reči
iz prošlog broja.

Vodoravno:

1. Gasol - Ka - S; 2. Rn - Dimoski; 3. Edm - Centar; 4. Protestant; 5. Simentalka; 6. Tja - Cikcak; 7. Ia - Pektini.

Pripremio: Momčilo
Ružičić

◇	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1						◇		◇		
2			◇							
3				◇						
4										
5										
6				◇						
7		◇								

Vodoravno:

1. Američka glumica, Šeron - Kelvin - Akcionarsko društvo (skr.); 2. Peti i četvrti vokal - Koji pripada narodu; 3. Oznaka Mađarske železnice - Grčki režiser, Kosta; 4. Grad u Rusiji; 5. Pristalica tehnokratije; 6. Mesto u Srbiji kod Guče - Gusta crna tečnost, ter; 7. Amper - Jedan dvocifreni broj.

Uspravno:

1. Indonežansko ostrvo; 2. Stočić sa ogledalom (Franc.); 3. Obim - Trener Halilhodžić; 4. Ujedinjene Nacije (skr.) - Punim naslovom - Volumen; 5. Japanski grad na ostrvu Honšu; 6. Rajko odmila; 7. Omot za pismo; 8. Stovarišta drva; 9. Ruski političar Mikojan; 10. Najviši dečiji glas (muz).

OBAVEŠTENJE ČITAOCIMA "POGLEDI"

Poštovani čitaoci, obaveštavamo vas da u Domu u okviru radno-okupacioninih aktivnosti imamo kreativnu radionicu koju sprovodimo u saradnji sa Ustanovom i Udruženjem stanara Doma. U njoj rade i kreiraju stanari i prijatelji Doma. Neguju se i poštuju stari zanati:

- prave se cvetni aranžmani,
- izrađuje nakit od perlica, poludragog kamenja i fimo mase,
- boji grnčarija,
- prave čestitke,
- rade tapiserije,
- radi na razboju,
- oslikavanje majica itd.

Svaki proizvod je jedinstven, pravi unikat.

•••••

Za više informacija obratiti se Željku Dimitrijeviću na telefon 063/8644007 i Ivani Simić, radnom terapeutu tel. 064/0797902

U našem Domu nalazi se stalna izložbeno-prodajna postava radova korisnika naše ustanove.